

I. N. D.

CONTEMPLATIO NUM MUNDI

DISSERTATIO DECIMANONA,
VOLUCRUM, PISCIVM,
SERPENTIVM, DRACONIVM,
ET INSECTORVM IDEAS ATQUE
DOTES OSTENTANS.

Quæ sacra.

IMPETRATA CENSURA FACULT: PHIL:

Moderante negotium,

DANIELE ACHRELIO,

Explicabit

SVENO WÆZER /

Wisingzburgo - Smol.

In Auditorio Maximo, ad diem 29 Martij,
Anno Christi 1682.

ABOÆ,

Excusa à JOHANNE L. WALLIO, Reg. Aca-
demie ibidem Typographo,

Mons: E

Generoso Nobilissimoque

D^N. CHRISTIERNO CARPLAN,
Domino in Kårknaås / Råttarsund / Stooregård
& Ristnemi &c. literati ordinis Promotori & Mæ-
cenati ut certissimo, ita humilima animi sub-
jectione æternum devenerando.

Consulissimo & Amplissimo

D^N. LAURENTIO BÄNGE/
Comitatus Wisingburgici ejusdemque arcis Præ-
fecto accuratissimo, Fautori & Evergetæ meo
certissimo.

Spectatissimis Prudensibusque

D^N. HENRICO FÖGE/ in percelebri
hâc Civitate Mercatori solertissimo, Nutritio
meo liberalissimo.

D^N. NICOLAO LAURENTII Qvist/ Curiaz
Biörneburgensis Senatori dexterimo.

D^N. ERLANDO Zörn Seniori, in Alandia & qui-
dem in Castelholm Tabell. Magistro perindustrio.

D^N. MARTINO Delsing/ in inclyta urbe Aboënsi
Inspectori attentissimo.

*Illis ut Patronis, his ut Fautoribus
& Amicis*

Hasce pagellas Dedicat & offert

RESPONDENS.

Neer disciplinas philosophicas, Promotores & Fau-
tores optimi, vix alia jucundior & utilior est Phy-
sicā. Cujus scientiā illud sapientiae divinae speculum
Salomon claruit olim, & hāc nostra memoriā ce-
lebratur. Potuit enim eruditè differere de omni
arborum, plantarum, avium & piscium genere.
Sed porro hāc etiam disciplina non sātem Medicinæ verum etiam
Theologie studiosis valde utilis est. Quō haud inconvenienter re-
flexisse videtur, clarissimum illud Christianæ Reip: lumen Augustinus,
cum in hēc verba prorumperet: In quo genere sunt, quæcunque de
locorum sītu, naturisque animalium, lignorum, lapidum, herba-
rum aliorumve corporum scripta sunt: eamque cognitionem valere
ad enigmata scripturæ sacræ solvenda docemus. Hīc itaq; ratio-
nibus haud parum motus, penes me decrevi hanc longè jucundissi-
mam materiam defendere, in quā ingenii mei vires, licet exiguae,
exercere possem. Et qvoniā jam, antiquā consuetudine, mos
minime illaudabilis apud omnes ferè inclita Musarum castra sequen-
tes invaluit, certos sibi proficere Patronos, sub qvorum auspiciis,
sua qualiacunq; palestræ Musices specimena in publicum tutò emit-
tere possunt. Vesta igitur, benevolentissimi Dn. Promotores, Fau-
tores & amici non uno nomine estimandi, Nomina, frontispicio
hujus dissertationis prescribere volui, nullus dubitans, quin, pro
humanitate vestra, quæ maxima est, hoc qualecunque gratitudinis
tūpūciov, pro multis beneficiis mibi in hīc Musarum palatiis,
procul à domesticis focis militanti, auribus satis benevolis exhibitis,
meliorem in partem accepturi sitis. Qued reliquum est, eternum
Numen supplex veneror, velit vos cum omnibus iis qui vobis in de-
liciis sunt, diutissimē incolumes salvos & integros conservare!
Sic precatur, sic vovee

Vestrorum Nominum.

Dabam Abos 25. Martij

A. 1682.

affidus & fidelis cultor

S V E N. Wetter.

D. AGRELLIUS

SVENQ WEEZER S.

ávayegempančóperos
ES NOVUS UT RETE.

Elaboratio :

R ETE vel UT tremulos prendit sub littore
pisces:

Sic NOVUS ES WEEZER/ Retibus hinc
bonis.

L. Mq.
SNEVALD. SVEN.

Q. G. A. SS. Th. D.
P. P. P.

Quā industria lusit natura rerum, in efformanda tanta
metallorum, lapidum atq; plantarum discrepantia;
Eadem arte divitias suas expliavit in effigianda tot volu-
crum, tot piscium, tot insectorum inenarrabili varietate,
Cui contingere potuit ea dicendā vis, is perorandi ardor,
tam fæcundum calami robur, quibus decenter explicare
valet plumarum elegantiam, alarum apparatum, sonorum
delicias, squammeas compagines, molliora tegmina, &
magneticarum facultatum abstrusissima sacra. Tenta-
mus quantum possumus, graviora relicturi futuris aca-
tibus; pusilla quippe res mundus foret, nisi ambitu con-
cluderet, quod omnium ingenia posset fatigare. Interēa
litteratiss. Respondens, explica alacriter quid Eruditorum
curiositas circa hoc argumentum in hunc diem annotare
dovuit, Vale.

D. ACHRELIUS.

In sulcas, solitudines, rupeſq; montium sub polo, non ornant, sed turgentur implent **UROGALLI**, Phasiani etiam dicti, Marescaput habent corpus & collum Gallo Pavoni ſimile, rostrum aqueum, alas caſtaneo colore tinctas, pectus variegatum ex albo & nigro, caudam prominentem, atram, candidis plumarum punctis interſinctam, crura & pedes, ad digitos usque, plumis fuscis veftitos, ut braccaſ habere diceres. Fœmina grisea eſt, pectus tamen rubicundum habet. Quidquid contradicat Scottus, ore tamen coēunt, mas ſperma emittit ſibilans, quod fœmina devorat & concipit. Ego ſanè qui totiens interfui talibus venationibus, nunquam aliud notare potui, nec experiri a sagittariis curiosis, ſi inter oculi nictum genitalia commiserunt, naturæ rerum illam controversiam ditimendam relinquo. Degunt **UROGALLI** in montibus, ubi multa abies crescit, de cuius pinnulis, vitam quoque hyberno tempore sustentant. **TETRAONES** longè ſunt minores & planè diversa species, eti Kirchero aliter videatur, mas nigricat, fœmina grisea eſt, cum hyeme nives cadunt de alto, ſe congregant vel in campis aut ſuper glaciem, ibique tam diu morantur, quoad nivium vellera eos cooperiunt, cum ſerenum evadit Cœlum, ex naturæ iñſtinctu evolant, ſilvas petunt, ubi, ex baccis juniperinis granisque betulae vitam ſustentant, adventante Vere & coitus periodo, valles & convalles vocum ſonanti modulo implent. **ATTAGEN** species pariter diversiffima, Columbam magnitudine æquat, tota coecia, nec mas à fœmina niſi nigricanti punto, quem ſub mento gerit, dignoſcitur; in profundiffimis silvis degit, vefciturque hyeme alni granis & betulae, verno tempore pipit dulciter, unde fistulis eandem vocem repræſentantibus, deluditur, & capitur avium ſimpliciſſima. **GALLINA NIVEA** attagene major, & tetrica minor, noſtra quoque nemora incolit, æstate grisea eſt, hyeme albescit, pedes habet hirsutos instar Leporis, unde nunquam ramis insidere, ſed ſemper per terram diſcurſo

rere solet. Omnes ha^{ie} aves in deliciis babentur, ob carnium salubritatem, coctionem facilem, & saporem gratissimum. Perdix rarer in his locis, variarum esse specierum perhibetur. In Svecia & Livonia alibiq; terrarum copiose inventur. Coturnicus habemus species, quæ verno tempore adventant, nigri sunt; quæ hyeme manent, vel purpurei, aut grisei, tum gilvi, denique variis coloribus imbuti, magnitudo tamen omnibus eadem, caro delicatissima, trititanc omnes, modiceque canunt. Passerum villici grisei, sylvestres albi, campestres flavi, qui etiam galguli dicuntur, & maculati apparent; aviculae sunt astutæ, fallaces, garrulae. Turdus media inter Columbam & perdicem, in multis species dispescitur, sunt marini quos & habet nostra Finlandia, sunt sylvestres, sunt campestres merula dicti; omnes ornamenta & delicias præstant magnatum mensis. Moracilla caudam habet tremulā, varicolor est, frumentis delectatur. Peguinus peregrina avis, ambulat circa fretum Magellanicum, erecto corpore insedit, nec propter alarum brevitatem se attollere valet è solo. Penè omiserim Gruem herbarum & frumentorum voraticem, collum & crura habet longissima, corpus instar cygni cinereum, caudam brevem, inter volandum ordinem servat, vigilant noctu seniores, ne irruat aquila, est e grege earum avium quæ hyeme avolant, vere adveniunt, & in septentrione pullos pariunt.

S. 3. Varietate ciborum delectantur, præter nostrates

Aves. Anates, Corvos, Cornices, Picas, Picos, Upupas, omnibus omnivore notas, etiam peregrinæ, Strutio magnitudine omnes excedens, hie ferro inhiat, illudque resolvit per vitrioli vapores quibus interius abundat, aliâs avis est oblivious & stolida. Ciconia grui simili glottans, altipolans, pia & casta. Hæc provincias à noxiis bestiolis purgat, hæc nidos supra tectorum extremitates artificiose struit, hæc insigni erga pullos amore ardet, novitque tempus abeundi

&

& redeundi. *Ardea Ciconia* non dissimilis, piscibus & anguillis delectatur, tempestates præsentit, cum Falcone bella gerit, & sapè astu viatrix evadit. *Pelicanus* peregrina volueris, quo ad magnitudinem Cygno æqualis, rostro tamen adnexum habet sacculum magnæ capacitatis. Ejusdē speciei esse dicitur *Onocrotalus* avis Americana, piscium voratrix. *Pittaicus* ex India in Europam translatus, garrulus est, loquax, astutus, vescitur aviculis, granis, fructibus, docilis est maxime, & aptissima ad discendas voces humanas.

S. 4. Ex Aquo elemento, piscibus, ostreis, limoque palustri vivunt, præter *Cygnos* & *Anates*, immensa copia notissimarum avium, *Mergorum*, *Fulicarum*, volucrum *Alcedinarum*, *tum*, *Adorum*, *Skyekkonum*, *Prackonum*, *Knipponum*, *Viggonum*, *Anatum* rostratarum, *Picarum aquaticarum*, patria lingva dictarum, in quatuor descriptionibus nolo inhærere, quia notæ omnibus & singulis, implent maria, flumina, paludes septentrionalium. Sed *Aleyon*, tam meridionalis, quam borealis, nitido pennarum vestitu amicta, piscibus vivit.

S. 5. Ad Coetum cantatricum pertinent, *Luscinia magna* vocum varietate audientes delectans. *Carduelis* dulciter Cantatris canens; *Achantis* vernale tempus, sonorum modulis indicans. *Ficedula* jucundissimos trillismos effundens. *Alauda* quæ in sublimi, inter aëris vortices, sine intermissione conditori suo continuo alarum motu laudes canit. *Rubecula* gratiose murmurans. *Parix* suaviter pipiens. *Fringilla* alaci gutture poëmata pangens. *Merula* humanas voices effingens. *Hirundo urbana*, *montana*, *sylvestris*, ele- ganter minurriens. Deniq; *Regulus* ob gratiam sonorum nobilissimus. Omnes hæ & infinitæ aliæ aviculæ, muscis, vermiculis, granis, frumentisq; vitam sustentant; corporis parvitaté, plumarum puniceo, cœruleo, igneo, pallido, rubicundo, carbunculino, spadiceo, gilvoq; amictu; nobilitatem animæ, sagacitatem, prudentiam & admirabili musicali concisa, intorta, plena, gravi, acuta, sonora, tinniente, pensant.

CAP. TERTIUM.

De Bellis & Piscibus oceanie.

§. I.

Vastus
maris
Bellus,

OB corporum vastitatem locum primum occupant menses Oceans Belliæ. Quales Balena, Piscis grandis, ad longitudinem triginta, vel quadragesima ulnarum tota mole decurrens, caput amplum, dicum, immansum; orbes oculorum prodigioli; rictus instar baratri, ad piscium funera expansus; maxillæ horribiles; guttæ variis cuniculis perfoßsum, corium glabrum, nigrum & spissum, Pinnæ utrinque una & tertia in dorso, caudæ temonis vice huc & illuc corpus flectit; extat fistula prægrandis in fronte, per quam aqua ore excepta tanto impetu rejicitur, ut eo jactu, vel naves impleri possint. Habet pulmones, vivos parit catulos, quos impense diligit, amat loca medii oceanii, interdum in superficie undarum ad solem se calefacit. Huic affinis est Cetus propriè sic dictus, (alias generale est vocabulum, quemvis magnum pisces denotans) differt à Balena, quod sit magis hirsutus, habeat serratos dentes, cætera communia cum balena, ut unam speciem esse dices. Physeter pariter è cetorum genere est, differt à Balena in eo, quod nec tam vastum corpus, aut prætenduras habeat, est enim teres, ore magno, dentibus acutis, & fistula longa prædictus; degit ut reliqui, in profundo oceano. Dolphin princeps Cetorum, ob formæ pulchritudinem, natandi celeritatem, mansuetudinem, & amorem etiam erga homines. Dorsum habet incurvatum & velut gibbosum; rostrum simum; rictum latum; linguam mobilem; dentes parvos & acutos; oculos magnos, cute propemodum tectos; Pinnas ad latera duas validas, quibus natat, & unam in dorso rigidam & duram; denique Arteriam, pulmones, fistulam, per quam respire.

respirat. Congrediuntur humano more, catulos pariunt, ferum magno amore fovent circumportant & lactant, Gregatim natant, Parentes senio graves alunt, se invicem mire diligunt, capti gemunt, cum hominibus, potissimum pueris suaviter lusisse, lego apud Æl. lib. 6. & Plin. lib. 9. c. 8.
ORCA, Delphino major, rostrum in dorso recurvum, oculos parvos, pinnas breves, cutem glabram, atram alibi, alibi coeruleam, caudam lunatam, penem mares, formae orificium uteri circa caudæ extremitatem habent; capitalem inimicitiam gerit cum Balenis, quarum latera saepe postquam diu per vada, per saxa inlectatus est, acuta sua lancea haurit Manatus sic dictus, quod pedes anteriores habeat manibus haud absimiles, degit in mari Indico prope Hispaniolam; Caput habet instar bovis, oculos parvos, magnitudine exquat 14 pedes; delectatur musica, manuescitq; aliquando. Phoca seu Vitulus marinus, in nostris Aquis frequens, corpus habet instar bovis, circa anteriorem partem torosum, ad caudam qua carneocartilaginea est, acuminatum, caput plane vitulinum, oculos splendentes, aurium loco meatus duos, dentes serratos ut canis, collum vix à capite diremptum, pedes anteriores breves, latos, unguibus munitos, posteriores vero in se se complicatos. Fabulosum est quod agros, vineta, pomaria, desperdat, vivit piscibus quos vorat, ascendet scopulos maris estate, ibiq; ad solem se calefacit, hyberno vero, super glaciem aliquando dormit. Cum adventant tempora partus, quod in Martio contingit, fluitantia intra undas glacierum fragmina occupant, in his pariunt singulæ singulum catulum, qui primis diebus totus est candidus, deinde paulatim nigrescit. Si eo puncto contingit, subsolanum flare, qui glaciem ad littora pellit, agminatim egrediuntur nostriates maris accolæ, eosque horribili lancea mactant, donec eisdem eos capit nausea, coria & pinguedinem in usus œconomicos vendunt, carne vescuntur, qui

& insipida, & dura, & nigerrima, & fætida est. Ca-
piunt etiam Phocam ferreis harpagonibus ut notat Olaus,
frequentius hodiè glandibus bombardarum.

Pisces
Peltati.

S. 2. Ad latus Cetorum jungimus *Pisces Peltatos* atq;
Cartilagineos quales *Sturio seu Accipenser*, *Corpus habet*
teres & *oblongum*, *caput pyramidale*, *os sine maxilla*, *sine*
dentibus, *sub mento positum*, *callosa lorica eminentibus* hinc
inde glandulu munitus, *branchia quaternae*, *color subviridis*.
Magnus pisces est, apud nos 9. cubitorum inventus; Fre-
quentat *Pontum*, *Meotim*, *mediterraneum*, indeque per
herculeum exspatiatur in omnem oceanum, maria, & flu-
mina. Cibus ipsi sordes, mucus atque limus, quem suis
in morem effudit. Eodem tegumento vestiuntur, *Galeo*,
quatuor cubitos longus, savitiae immanis; Et *Huso*, *sturio-*
ni similis, Danubii incola, quæ quatuor pedes longitudine
metitur. *Paspinaca* tota horret aculeis, dorsum lividum,
ventrem albicantem haberet, cœno delectatur, carnes appe-
tit, innato veneno adversus insidiatores se tuetur. *Rana*
Piscatrix cubitalis est magnitudinis, Caput ei corpore
grandius, de cætero acculeatus & asper, piscibus ut plu-
rimum vicitat. *Simia marina*, terrestri in quibusdam
similis, maris rubri accola, tota est cartilaginea, paucis
maculis variegata. Nec *Lyram* totam cartilagineam;
Milvum alatum; *Aprum* Rondeletii, *Aquilas* marinas; *Ræ-*
jam cum sedecim ejus speciebus; *Muranam* venetianam, ex
hac classe eximere licet.

Pisces
voraces.

S. 3. Piscivora sunt *Canis major*, vorax animal ceta-
ceum & branchiatum, 16 ulnas magnitudine equat, os
habet vastissimum, degit in alto pelago, aliquando venatu-
rus summa littora legit. *Glanides* damna pariter infert
piscibus, octo cubitorum est, hamo interdum capit. *Lucius*
omnibus notus, vivit etiam raptu, *Lasones*, *percas*,
gobios, sui generis minores, devorans. In Tavastia pa-
ludibus longitudinis trium ulnarum inventus est, capi-
tus

eur reti & hamis. *Rhombus* à figura mathematica sic dictus aculeatus s. cubitos longus, Adriatico in æquore degit, venaturque pisces. *Serpens* sive *Draco marinus*, prodigiosæ magnitudinis, circa Norvegiam ducentorum pedum, ut Olaus meminit, & hæc ætas notavit; In Africano oceano tanti roboris esse perhibetur ut tritemes evertat; In sinu Codano conspicitur flavi coloris, pedum quadraginta, valde vorax esse dicitur. *Tunus*, pinguis & egregiè magnus, versatur in Atlantico, Pontum petit propter dulces aquas, quas in eum effundunt amplissima flumina, pisces edit & glandes, è quercubus mari vicinis, prolapsas. *Vulpes aquatica* ab astu & caudæ prolixitate sic dicta, excrescit ad centenas libras, tegitur cute, caudam habet falcatam, grandiorum pisium venatione in pelago delectatur. *Xiphius* vel *Gladius* insignis est molis, & quidem to cubitorum, circa Scyllæum promontorium degit, piseibus se alit. Ad hunc ordinem pertinent *Elephas* Sequani, *Phoxini*, & *Cervæ* fluviatiles, tum *Gobii* majores.

S. 4. Pisces Squamei sunt, *Salmo*, maria fluminaq; Europaæ inambulans. In leptentrione nostro, præsertim Botnia, *Pisces*, & alibi, ingens eorum copia; adversus aquarum altissima ^{squamis} præcipitia, gradum molitur, saltuque se protipit in altum. ^{migeris} Capitur vel reti vel nassa, & vel sale temperatus, aut coctus sumo dividitur in usum mortalium. *Coracinus* notissimus pelta squamea induratus. *Cantharus* branchiis, pinnis aculeisque prædictis, littoralis est, vesciturq; ceno, herbis, aliquando carne, pane, caseo, ex navibus in aquas projectis. *Haringus* pedalis est longitudinis, squamis tectus, dorso cœruleo, ventre albo, branchiæ latiores: Pars Oceanici intra Angliam, Schotiam, Norvegiam, Daniam patria est harengorum. Hujus species *Halec* Hollandorum tum forte *arenga*, quæ in borealibus hisce maribus, ubi modo salsa aqua est, in immensa copia & verno, & autumnali & hyberno tempore capitur in escam tot hominum, conditur

ditur sale, coquitur fumo, siccatur in sole, assatur re-
cens. Cæterum squamigerorum gregem, comitantur,
Scarorum quatvor species, plani omnes, pinnisq; ornati.
Turdorum 19. classes. *Percarum* 5. quarum duo tan-
tum septentrio habet. *Gobiorum* 5. *Anthiarum* 4. *He-
patorum* 3. *Coracinorum* 3. *Canadella*, 2. *Mullorum* 5.
Sargorum 3. *Lasonum* 2. Et multorum aliornm piscium
five species five classes quorum icones & dotes vide & le-
ge apud Ulyssem, & Jonstonum, vescuntur omnes, vel mu-
fuso marino, alga, vermis aquaticis, tum pisciculis.

Pisces
cutati

§. 5. Etiam maria, flumina, paludes perambulant alii
pisces cute obducti, pinnis vestiti, pennis ornati, ad
quem ordinem relegamus *Acum* longum, tenuem, digiti cras-
sicudine, coloris subflavi, longitudine cubiti, nostrates
vero pedales sunt. *Angvillam* omnibus notam. *Congruum*
lubricum & longum cubitorum quinque, ambulat in ma-
ri Sicilico, pugnat cum *murenu*. *Draco* sequitur, qui ma-
gnum habet caput, os obliquum curva scissura fissum, vi-
tulentos dentes. *Ecbeneis* pedalis Longitudinis lampetris
similis, hunc veteres putarunt naves pleno cursu ruentes,
inter undas, sistere & tenere; sed recens ætas effectum
hunc contrariis ventis attribuunt, *remoram* vero talem fa-
bulosum dicunt. *Unicornu* qui cornu unicum in vertice
gerit. *Mugil* salax & asturus pisces. *Murena* refert ser-
pentem corpore, ad duorum cubitorum longitudinem ac-
cedit, vivit in petrosis pelagi locis. *Pungitivus* lanceolis
duabus instructus. *Raja* plana cartilagena, stellata cute super-
bit, bicubitalis, cænosa amans loca. Adde si placet hisce
Zigam, *Iyram*, *Stromateos*, *Scorpenas*, *marcias*, *Smarin*, *Boo-
pim*, *Soleam*, *Passerem*, *Arnoglossum*, *Rhombos*, *Arancos*,
Satiros, *Milvos*, *Glaucos*, *Pompilos*, *Mysticetos*, *Simias*, *Clu-
peas*, *Capitones*, *Asellos*, *Cobites*, *Siluros*, *Salmerinos*, *Cot-
eos*, *Barbor*; doctissimo Aldrovando late descriptos, omnes
hi ova pariunt, escamq; habent ubique paratam.

§. 6. Agmen tandem claudunt, primò *Crusati*, *Echinus* *Varianus*, & omnia Cancerorum genera. Secundò *Orbiculati*, quales figuratū *Uranoscopus*, *Mola*, *Physa*; Tertiò *Volantes*, quo spectat *magis pisces*. *genes Aëolis* ventorum demonstrator, *Hirundo* pedalis est, cute lævi, pinnis in dorso geminis, *Gobio* fluviatili hauc absimilis, degit in mari Mediterraneano volatque demisse circa superficiem aquarum. Hic pisces etiam ex siccatus, suspensus de filo, intra parietes ostendit, à quo cardine ventus extra spirans, aëra moveret.

CAP. QUINTUM.

De Serpentibus, Draconibus, Lacertis, & consimilibus animalibus.

§. 1.

HOrum multiplex est differentia; Sunt Serpentes *Ammophibene* dicti, binis capitibus in utrāque corporis extremitate instructi, de cætero teretes, vividi, grisierii coloris, longitudinis unius vlnæ cum dimido. *Aspis* serpens est virulentissimus, in Ægypto & Lybia domesticus, color ei variegatus, in capite cristam gerit, longitudine duos cubitos implet, morsu toxico sensum confundit, caliginem oculis, spasmodum corpori inducit. *Ammodires* serpens in longitudinem cubitalem extensus, colorem flavum nigrae maculae distingvunt, venenoso morsu intra septimum diem hominem enecat. *Andrium* & *Hydrius* in terris pariter & aquis habitare scribitur, ternos pedes longi sunt, animalia quæ aculeo feriunt, mox interimunt. Iisdem elementis delectatur quoque *Berus* astutus, lethifer, cinereus & cristalis. *Boa* è vaccis lac sugere dicitur, est serpens immensa vastitatis. *Cerastes* cornua habet è capite protuberantia, morsu pruritum primo totius corporis, inde vertiginem, denique inflationem tibiarum causat. *Chenchi* cirrini coloris est, venenum ab hoc ejaculatum, vehemens-

tissimos dolores parit. *Hemorbois*, stupendo virus jactu, sanguinem ex omnibus membris humanis elicit, cubitalem habet magnitudinem, vivitq; in America. *Dipsas* à siti quam mortu excitat dictus, immodicum quippe potum, sequitur ruptura corporum. *Iaeulus serpens innoxius*. *Pityas* omnia animalia sputo intoxicate, calorem naturalem extingvit, omniaq; interiora, in tabem resolvit. *Seps* putredinem mortu excitat, si non subvenitur, fatum adest. *Sabrin* varicolor, duos cubitos longus, pariter virulentus. *Scytale* innumeris coloribus tinctus, tam venenosus ut etiam spectatores acri obtutu inficiat. *Vipera sesquipedalis* longitudinis, exitialis serpens, vivumque parit animal. Exceptis *Vipera*, *Ceraste*, *Boa* & *Amphisbena*, cæteros omnes ni fallor Aquilonis nemora, campi, & littora habent. Nisi quod domestici illi, quos *Penates* nuncupant, qui olim lacte ab aniculis nutriti, innoxie habitarunt cum hominibus innonnulorum ædibus; hodie ob merum Justitiae, & Christianæ religionis venerationem, ferè cum suo superstitione cultu evanuerunt: non tamen omnia loca, iis adhuc sunt perpurgata. Sunt nostrates serpentes æquè venenosæ ac meridionales, cutem quotannis exuvunt, nascuntur vel ex ovis, vel ex putri virulento muco, vel vivos pullos generant, cum Hyems imminet, in septembri latibula sua repetunt intra profundos montium recessus, eò usq; latent, quo ad Sol relictis australibus signis, vicissim borealia lustrat. De nundinis & conventiculis serpentum adhuc nil certi audeo statuere.

Draco: §. 2. *Draco* est serpens horridus, venenofissimus, indomitus & formidabilis. Ejus variæ sunt figuræ. Quidam *Dracones* bœves crassitie superant, si medium corpus species, colla habent longa, aspera, in serpentis caput desinentia, è quo aures extenduntur, oculi fulgent, os immaniteru, inter acutissimorum dentium claustra, venenum eructat. Pedibus incedunt quaternis, acutissimis unguibus in morem

morem ursorum instructis. Panduntur de latere alarum remigia, cartilaginea, variis coloribus imbuta, cauda insinuosa volumina curvata acuminatam cuspidem excurrit, totum corpus durissima squamarum crustatura armatum, excepto ventre, ubi bursa veneni squaleret, qui totus mollis est. Talis erat anguis ille quem Fr. Deodatus Genzoni olim trucidavit. Quidam *Dracones* superioribus alijs similes, nisi quod alis careant, binisq; ambulent pedibus, qualis ille fuit, quem Lanio quidam, explosis glandibus interfecit. *Quidam* & alis & pedibus carent, suntq; alias prodigiosæ vastitatis, talem fuisse memorant Hydram, de qua insignem victoriam reportavit Romanorum Attilius. Verbo, *Dracones* existere in Mundo omnium temporum Historiæ testantur, & in luce posita clariss, rerum experientia. *Cæterum generati hæc monstra, non ex nubibus deciduis, non ex coitu aliorum serpentum, sed ex diversorum putridorum seminum chao,* mihi haud dubie persuadeo, Nam cum ordinariè reperiantur in abditis montium cryptis, vastisque solitudinibus. Istiusmodi a. loca inhabitent Aquilæ, Vultures & consimiles voraces volucres. Quæ ad nidos suos comportant indefesso studio lepores, agnos, serpentes, stelliones &c. quos dum devorant, semper aliqua portio seminis labitur intra rupes, ex quo seminum ingenti confluxu, post fermentationem nascitur *Draco*. Consimiliter quando serpentum multitudo, sua latibula autumnali tempore intrant, & circa initia veris, inopinata fit nivium relolutio, tum vero aquarum moles antea implet, serpentes enecat, ex qua indigesta farragine, nasci putamus tam monstrosos *Angues*. Quod autem non ex mutuo congressu prodeant, inde probatur, quia solitariè semper inventi sunt, membris carent generationi dicatis, denique nec in Arcam invectos fuisse, cum periret diluvio mundus, Doctorum est opinio.

Serpenti. §. 3. *Lacertæ* serpentes sunt quatror pedibus instructi, longitudinis pedalis, caput habent acuminatum, ventrem mediocriter crassum, caudam instar crocodili. Septentrio hos in magna copia alit, circa loca, ubi Betula & multa querqus provenit, in horum quippe antris degit, an ova pariat vel vivos pullos, incertum; ex putridis quisquiliis sub exercitis arborum truncis, eos nasci exploratum habeo. *Stellionem* ignorat Aquilo; ut & *Salamandram*, quæ lacertæ similis dicitur: Hanc multi Scriptorum in igne vivere seriuntur, quam tamen sententiam plane fabulosam esse, modernorum me docuit experientia.

CAP. SEXTUM

De Insectis,

§. 1.

Dixit Plinius, *Turrigeros elephanteorum miramur humeros, taurorumque colla, & truces in sublime justus rapinas Tigrium; cum tamen natura rerum non nisi in minimis cosa sit.* Quæ sane vocabula, animalculis hisce quæ modo contemplabimur, quis non videt quam egregie possunt adaptari. Omnes rerum figuræ, omnis colorum apparatus, omnes virtutes & dotum miracula harum accomiam implent, ornant, perficiunt. Habebis mellis distillatrices, habebis sericæ lanae confectrices, habebis musices inculcatrices, habebis Politicos, Medicos, Geometras, ornamenta mundi. Cum verò in tantam varietatem diffusa sit hæc familia, ut nulla Zona, nullum clima sit, quod non exhibeat, ratione constitutionis, coloris, magnitudinis, quandam differentiam; licebit juxta Aldrovandi Scotti, Sennerti, Ionstoni, præcepta, per eas quæ sequuntur divisiones, totam doctrinam insectorum tractare.

§. 2. In-

§. 2. Inter Favifera principatum obtinent Apes, insecta Insecta
bombilantia, **laboriosa**; **ingeniosa**, **utilia**, caput habent ob-
longum cum aculeo, collum gracile, alas proportionatas, ^{cantia-}
binas, **aqueas**, diaphanas, quibusdam venulis distinctas; cor-
pus instar avellanæ, cinereo flavum, paululum hirsutum;
pedes mediocres, **cæsura** notabiles. Regulum agnoscunt du-
po ferme se ipsis proceriorem, eumque luteum, cuius
alvus in **extremo** acutior existit. Rempublicam aptant ad
Regni normam, sensibus pollent, gregatim evolant, succos
colligunt; quos ad **domicilia** vehunt, in alveos **præparatos**
exonerant, unde mella habemus & ceram, adversa vitæ
tolerant; consilia incunt, mores ostentant. Monarcham, si
erraverit, anxiè inquirunt, inventum cum pompa & plausu
comitantur ad sedem majestatis, si quodam fato periit,
lugent omnes, & solvunt societatem. An crescant apes ex
carne bovina, ut vult Ulysses, vel eorum excrementis, aut
coitu, jam quidem non dispupo. Id solummodo scio, quid-
quid Cardano contradicat Scaliger, ex melle nasci. apertis
fane videmus oculis, collectum in vasa succum, tenui corio-
tegi, ubi postquam computruit, post aliquot semptimanias
albicans pullus prodit, qui deinde in Apem perfectum pa-
rentibus similem evadit. Interim tamen dubium non est,
quin haud secus ac in ovo, ex vitello sit pullus, albumine
in escam cedentes; eodem modo in centro liquidi mellis,
stabulatur propaginis basis & germen. Fucus corpore
est grandior & latiori pectore, magnitudine, apum Duci
similis, fur mellis appellatur, adjumentum præstat in confi-
ciendis favis. Ortus idem ac Apum, proprium quippe omni-
bus insectis vel ex putri nasci, aut ex proprio seminio, quod
latet in illorum ovis; Vespa nec mel, nec ceram colligit,
favos tamen conficit cæsios, ex tomentosa materia; magni-
tudo corporis non omnibus eadem; alarum numerus par-
cum spibus, alvum & pectus longius; breve caput, coloris

aurei nigro distinctum, antennas super oculos gestans & in ore aculeum. Omnia maximi ex favificantum cœtu sunt Crabrones, aculeis saevissimis & venenosis instruti, Ducent habent, favos sibi constituunt in exesis arboribus vel ut placet Atift: sub terra ex membranacea materia, carne & fructibus vivunt, Muscas odio prosequuntur, Vespas è diverso amant.

Insecta
quatror
alis in
structa.

§. 3. Analyterorum quadripennium prima est papilio notissimum animalculum, corpus illi molle, tenerum, flexile, tenui lanugine perspersum, porriguntur de capite minutissima cornua, quæ intermicantium oculorum jucundus fulgor irradiat, expanduntur alæ farinaceæ, quæ ubique gemmant floribus, nitent purpura, stellis radiant. plurima ejus sunt genera, minora, majora, media, locis gaudent amoenis, succosq; pabulantur herbarum. Perla insectum pellucidum, variis coloribus ditatum, corpus ei est gracile & oblongum, cartilagineis suis alis volatum exereat velocissimum. Eorum genera Ulysses 10 ponit, quamquam & plures esse possunt, coeunt more muscarum, mare insidente fæminæ; sic sæpe per agros cohærentes volare cernuntur, hyeme latent. Cis cadam fritinnientem, ut omnibus notam, non latius describo; plurimæ ejus sunt species, & planè differentes, in quovis climate mundi.

Insecta
bipennia

§. 4. Ad analytra bipennia relegamus triginta Muscarum genera, ordinariæ nigricant, quæ in cloacis degunt flavescunt, quæ silvas errant fusce sunt, quæ boves infestant varicolores, horum cibus, esca humana, sordes, sangvis, sudor animalium, succus denique plantarum: Ex face vini quæ nascuntur, uno die saltem vitam protrahunt. Nec longior vita concessa Ephemero. Sed Tabanus muscis major est, aculeum habet, pedibus incedit, colore æneo fulget, animalia infestat, sanguine vivit. Culex tubam gestat in ore, unde truculentam vocem inter volandum emittit, sed & eadē pro

pro fistula utitur in exsugendo cruore, alvum habet oblongam & annulosam pedes altos, alas binas, olfactu plurimum valet, Palustribus locis gaudet, interdum casas rusticorum gregatim involat, cantuque se delectat.

S. 5. *Senatum Coleopterorum, sive vaginipennium ornant Lorustae* famosa animalcula ob damna quæ agris campisque inferunt, imo permittente Deo integris regionibus. Forma variant, color quibusdam viridis, aliis cinereus, non nullis fuscus, caput habent figura equi, & ante os duo additamenta dura, longa retro crura ad saltum, intestinum unicum visco immundo repletum. Segetes, gramina, vineas erodunt. Adjunge hisce *Gryllorum* sex species. *Scarabaeorum* qui omnes crustis integuntur, quinquaginta species; horum majores nigro cortice teguntur, medii cinereo splendent, minimi vel rubro, vel cæruleo, vel variegato fulgore superbunt. *Cantharidum* tredecim genera aureo vel viridi habitu rutilantia. Ibis varias classes. *Bubrestis* infinitas species. *Blattarum* myriades. denique *Cinctinelarum* agmina quibus illud à natura contigit, quod noctu instar candelatum luceant.

S. 6. Jam ad aptera sive alis carentia ordo dilabitur. Quorum quædam sunt *pancypeda*, eaque vel sex pedibus incedunt, ut *Formica prudens* & *laboriosum omnibusque notissimum animalculum*, hæc in acervos ædes fabricat, hæc granula & insecta alia prius enecata colligit, hæc tempestatum præscia, mulea prudentiæ themata inculcat. Coëunt, ova pariunt unde speciem suam multiplicant, in singulis actionibus sedulitatis & diligentiae singularis typus. Succedunt *Cimices*, *pediculi*, *pulices*, fæda paupertatis symbola & indicia, aliquando notæ optimæ valetudinis; dulcem somni quietem interturbant, & tetro odore torquent, *cimices* potissimum, humanam carnem leniter vellicant, sed mitto de notissimis multa dicere. Octo pedes habet *Scorpio*, caudam gestat septem internodiorum, ex qua emergit a-

Insecta
vaginis
pennia.

abundant
rutilantia

Insecta
pedata,

cu-

culeus veneno plenus, quo lethalia vulnera infligit, cancro
auiatili similis est, meridionalia loca inhabitat, & varia-
rum est specierum. *Araneus oltipes funambulo*, veneno
turget, ex proprii corporis tenaci visco fila ducit, retia
necit, eodem tempore agens Astronomum, Geometram,
Venatorem; jamq; collocatus in centro retis, si musca
in nassam inciderit, mox per cum radium quem moveri
sentit in prædam ruit, quam linteo obvolvit, enecat, ex-
fugit. Parit araneorum omne genus, quod ultra viginti
differentias extenditur, ova, unde pulli prodeunt, gestan-
tes parentum effigiem. Porro multis pedibus ambulant,
Oniscus, *Iulus*, *Scolopendra*, sunt vermiculi diversorum
colorum, pilosi, arcuatim repentes distincti inter se & o-
mnibus noti. Huc meritò repono *Eruca*s, *Bombyces* holo-
cerici textores, *Curculiones*, *Pityocampes* & *Xylophboros*
qui licet in papilioes & alata insecta aliquando degener-
rare possunt, quam diu tamen pedibus inambulant, apteris
adnumeramus.

Insecta pedibus carentia. §. 7. *Apoda vel sine pedibus*, sunt omnium specierum
vermes qui lento motu, & verrucoso ventre terram radunt,
oculis, cranio, naso, manibus, pedibus, coxis, imo in
phtriasi, seu pediculari morbo, totius corporis massam
in vermes resolvi certum est; dicit hæc fætura originem
ab alimentis, quæ lentior stomachi calor non valet per-
coquere. Pariter in quadrupedibus *Amino*, *Equo*, *Porco*, &c;
in avibus *Aquila*, *Vulture*, *Noctua* quæ immoderatè ci-
bos devorant; in Piscibus, denique in ipsis majoribus
Insectis vermes generantur. Plantarum genus omne talia
animalcula producit. In saxis durissimisque metallis ni-
dulantur. Ipsa solida ligna excavant *Teredines*; Terræ
gremium incolunt cuprei *Lumbrici*; Cum nivibus deci-
dunt *Oripedes*, vester rodunt *Tinea*, in limo volutatur
Limax.

In VIRUM-JUVENEM

Præstanti ingenio moribusq; egregiis

DN. SVEN: WEEÆÆR/

Conterraneum ac fratrem candidissimum.

UT Wetter lacus, indigenis velut almus habetur,
Fertilium undarum piscibus usque Seatens:
Fercula sic profers, Musarum ò docte satelles,
Ingenii foetus, Tu quibus almus eris,
Wetter/ dum celebris Musarum pulpita scandis,
Præside sub celo, dogmata docta serens.
Naturam miro laudatus acumine pandis,
Piscibus atque avibus propria vera docens.
Contemnis quid turba ferat præturgida fumo:
Præmia tî PIETAS Sedulitasque dabunt,
Macte animo forti sanctis pallescere chartis,
Ut decus in Patriæ fulgida stella cluas.
Coepitis egregiè studiis benedicat Jova!
Gratulor ex animo his austibus inde tuis!

Gratulabundus adposui
BENEDICTUS T. LITTORIIN,
Wisingz. Smol.

ACROSTICHON.
D urans Astripotens magnoque volucria nis V.
S ympatriota, fovet, specieque animalia quâqu E.
V eri istac cupidus Respondens rite remonstra T,
E ximiam Physeos laudem sibi q; hinc cumulabi T,
N on vano studio, sed promptâ dexteritat E.
O mine sis felix, ut nomine clarus es, Acto R!
W ike Deo, patria! Macte; hostibi gratulor ausu S!

Crenâ festinanti scriptit
PETRUS ULNEKUS,
S. R. M. Al,

OMultum Salve, Respondens, dulcis amicè!
Altera pars animi sat redamata mei.
Cognitus est multis Patriæ Adria, Nomine Wetter/
Ob genera escorum plurima squamigerum.
Tu vero frater cognomine & omne Wetter/
Notus utroque manes, differis egregiè,
Materiam Physicam bene volvens atque resolvens,
Quamvis diversum dogma tanta sonent.
Gratulor vos ausus! labor hic tibi proderit olim;
Gratulor ingenium non latuisse tuum!
Rara tua est pietas, & rara modestia morum,
Quam quovis melius carmine vita probat.
Charus eris junctis tibi sangvine sicut amicis;
Et referes patriæ præmia multa tuae.
Oro igitur cæptis excelsi Rector Olympi
Adsit, te rerum prosperitatem beans!

Inter alios fraternè vovens

ANDREAS SLETHERUS, Wex-Smol.

Wållärde Her W E T T E R /

Högtåhrade synnerlige gode Wånn.

En wiss och flok Student, som sigh til gagn och fromma
All hogh och Sinn' har wände til Studier, och wil komma
Genom dem framdels fort/ hinna til önskligt måhl/
Han skal ey dricka stort af Rutesällers stähl;
Ey skal han haaz begår til Fyllerz och Lättia/
Ey uppå sådant plår Odygden Wylar hwättia/
Hwars skarpa Skott då sehn/ medh Loster tryckes inn/
I stadh för Odgden reen/ vihi des hiere' och Sinn:
Detta hafwer med fligt SWEN WETTER wål betrach.
Merh Iifwer stor och Rigt all Flätta städz förachtat. (taa)
Sompe all Odygders Zöhm af Hierteat twingat nehr
Och hållit för en Dröm Leel och Wålluster fleer:

Om

Om hans begåtlighet/ Booklige konster lärda/
Mång tempte migh iagh weet truwärdige Witte båra/
At han fast lyckan och mång anföd offca sände/
Sic sinne aldrig doch från frise konster wände.
För en ejdh sedan läng hans Fader hådan ryctes/
Derföre med Moorigång han sedan mehra ryctes.
Ja nu för någre åhr han och sin Moder mist/
Der med fast mehra swår lyckan sig honom wist.
Men ale stikt med friske Modh/ har han doch tolig dragit/
Dch/ effter Herrans Bodh des Kors vppå sig tagit:
Med Sinnes städighet/ som dygders Moder är/
Dlyckans bitterheet/ med många des Beswär/
Haar han med Beröm stort nu endels öfverwunnit.
Sampt och på denne Orh/rätt nu til Mählet hunnit/
Som han i studier all sig hafwer föresatt/
Der på vhi all Fall han syftas Dagh och Natt.
Näst fleer exempel mång/som mig bekant mon' wara/
(Dem iagh för denna gång omröra wil bespara)
Haar han och sikh vthwalde Materien skön och raa/
Den hon medh priset ait färdeels förswarat haor/
Under en höglård Man/som henne hafwer skrifwie/
Dch Ungdomen försan/ til nycta stoor vthgifwie/
På Tryck med annat mehr/som der til höra kan/
Der of hon sikh förseer/ höge losord of hwar Man.
Hwarzöre iag och mig af alt mie hierta gläder/
At min Wan öfwar sig i studier, och före eräder;
Jemwäl at hon så skönt nu dispaterat haor/
Det hwar ju kunnat röne/ som tå tilstades war.
Forer nu fört i dygd/ der of goet Namn mon winnas/
Med Hdmiuheit och Blygd/ ae Gudh Ehr mild må finnas!
Gudh gifw' Ehr lycka Rund vhi Anslagen fleer/
Dch framdeels i all Stund wälsigne mehr och mehr!

A. E. Häf.

Præstantissime & Ornatiſſime DN. WETTERI

Frater & amice apprimè dilecte;

Nihil tam altè Natura constituit, quo virtus non possit
eniti: liquet enim virtutis & Doctrinæ amantes inter
omnem inconstantia & mutationis aleam esse positos ac
ſepe numero multis periculis obnoxios in hoc rerum hu-
manarum pelago. Has idcirco opes qui sectatur, omnes
molestias devorat, magno erectoque animo despicit, & sic
utile, tractu temporis, est per adversa ad ulum jucundorum
venisse. Tali consideratione, perdilecte DN. Wetter / in
mentem incurris, cui nihil magis in votis, est, quam in stu-
diorum cursu ad Doctrinæ & honoris fastigium evehī, quod
jam eruditè disputando honorifice monstras, exinde laus
tibi manet sempiterna & consangvineis tuis gaudium haud
leve. Tua itaque instituta Secundet & benedicat ille
supremus, ut denique scopum & præfixam metam ex voto
tangas.

*Affectu prolixius quam verbis
gratulatur*

JONAS Wickenberg/
Wisingzb. Smol:

Αξιεπάνετος ἐσι ο ἀκμᾶι@ μετὰ σπεδῆς
σπεδάζων, ἐπισήμης μὲν Φυσικῆς ἐπεργάσθω:
Αὐτὸς τύγχανε σοι μεγάλη ὁφέλειας τε ἐπαινος.
Αὐτὸ δὲ ποιῆσαι σε, σοφώτατε συμπατερώτατος
Δέκινος σε ἐπλέκητη Γ' οἰκείη διαλέξει.
Ἐντο γέ τῶν σπεδῶν πονέων παμφίλωντ' αδελφὲ,
Ἀμφιλυκῶν ικανῶν σφετέρων τῶν ύσερον ἀχθῶν
Ἄξιον ἡδεκαλὸν μῆσαι σεφάνωμα διδόσο.

σχεδιαζόμεν@ επιθη

HARALD: M. Almqvist Wising. Smol.

P.M. f. 6. 2. 9